

Statsminister

Odvar Nordli

STATSMINISTERENS NYTTARSTALE 1. JANUAR 1977
I NRK'S UTENLANDSPROGRAM

Vi har enda en gang passert et årsskifte.

Foran oss i det nye året ligger det 365 rene og ubrukte dager.

Disse skal vi så ta til å fylle med arbeid og fritid, med gleder og sorger, med framgang og skuffelser.

Et årsskifte synes spesielt egnet til å gjøre opp en slags status for hva det gamle året gav og hva vi venter oss av muligheter og utfordringer i tida som ligger foran.

- 2 -

Igjen kan vi se tilbake på et år som har vært preget av fred og framgang for vår egen vesle del av verden.

På tross av dønningene fra en internasjonal økonomisk krise har de fleste av oss hatt vårt arbeid og våre inntekter.

Vi har hittil kommet bedre gjennom tilbakeslagene enn de fleste industriland.

Det er mange grunner til dette.

Rundt i arbeidslivet vårt gjøres det hver eneste dag en god jobb til felles beste.

Nye muligheter i en rik tilgang på ressurser gir oss anledning til å satse optimistisk for framtida.

Også dette året har vi nydt godt av politisk ro og stabilitet.

I større grad enn mange andre nasjoner har vi lært å leve sammen i solidaritet.

Norge registreres i dag som en av verdens 10 rikeste nasjoner.

Som nasjon trenger vi ikke å møte denne situasjonen med noen skyldfølelse. Vi har selv bygd det opp i ærlig arbeid.

Rundt i landet vårt er det nok av minner om hardt slit i kamp mot en karrig natur.

Men vi har maktet å bygge ut landet i en stor grad av fellesskap.

Vi har bygd på folkestyret, utviklet dette ut fra

respekten for alle menneskers likeverd og frihet under ansvar for et medmenneskelig fellesskap.

Disse linjene gjør vi klokt i å føre videre inn i en framtid der vi er blitt rik på ressurser.

Fra og med i dag er Norge blitt betydelig større.

Vår 200 mils sone ute i havet gir oss ansvaret for områder tre ganger større enn fastlandets flateinnhold.

Det samme har skjedd mange andre steder i verden. En ny æra på havrettens område er innledet.

Hva vil så dette føre til i framtida?

Vil 1977 gå over i historien som det året da kyststatene kolonialiserte verdenshavene?

Eller vil ettertiden fortelle om det året da vi tok konsekvensen av at nye, og effektive fangstmetoder holdt på å

tømme havene for fisk?

Vi har nå vårt eget store ansvar for hvordan denne historien en gang blir skrevet.

Vi skal trygge naturgrunnet i havet for kystbefolkningen vår.

Men vi må ikke falle for den fristelsen å hale mest mulig inn til oss selv av det som enda er igjen av liv i havet.

Nå er det opp til oss å vise at vi er voksne for den oppgaven som består i å gå foran i arbeidet for en forsvarlig bruk av, og vern om fiskeforekomstene til beste for et internasjonalt samfunn i dag og i framtida.

Da kan vi også kreve av andre land at de er med oss i dette viktige arbeidet.

Jeg sa at vi ikke som nasjon behøver å ha noen skyldfølelse for den velstand vi har skapt oss.

Men plassen blant verdens 10 rikeste nasjoner gir oss større ansvar. I første rekke medmenneskelig ansvar overfor millioner som sulter og lever i undertrykkelse og nød.

Av hver hundrekroner som tjenes inn i dette landet går 1 krone til hjelp til bunnløst fattige mennesker. Så lite er det.

Vi vil aldri kunne kjøpe oss god sosial samvittighet for dette beløpet.

Vi kan ikke overse at også deler av vår velstand bygger på underbetalt råstoff og arbeidskraft i utviklingslandene.

Den urettferdige fordelingen av godene i verden må endres.

Vi må aldri gi opp arbeidet for at dette kan skje i en fredelig endring av forholdet mellom rike og fattige mennesker.

Verden er rik nok og stor nok. Det er respekten for hverandre og viljen til rettferdighet som er for liten.

Verken vi eller noen andre har vunnet noen fullstendig frihet før frykt for framtida er borte.

Vår form for fred er fremdeles i for stor grad bygd på masseødeleggelsesvåpen oppmarsjert på begge sider av supermaktsgrenser.

Vi har ikke råd til å slå oss til ro med dette. Ingen tenkende mennesker kan slippe av i strevet for gjensidig nedrustning og avspenning. Denne situasjonen er imidlertid ikke uten lyspunkter.

Det synes å være en rimelig grad av kontakt mellom toneangivende supermakter.

Internasjonale forhandlinger pågår om nedrustning og avspenning. Her er det håp i hvert lite skritt framover.

La meg på denne første dagen i det nye året sende hilsen og gode ønsker til alle i hele Norge fra Lindesnes i sør og til Longyearbyen og Ny Alesund i nord.

Jeg vet at det er mange som, særlig i timer som dette føler savnet av mennesker som stod dem nær.

Jeg vet at for mange mennesker er ensomhetsfølelsen sterkere enn forhåpningene til det nye året.

En hilsen til alle dere.

Jeg hilser også til alle de som må skjøtte sitt

arbeid mens vi andre kan feire nyttår sammen med familie og venner.

En hilsen til alle nordmenn på oljefeltene i Nordsjøen, sjøfolkene som seiler ute, utenriktjenestens folk, de som er engasjert i utviklingshjelpen og de som arbeider i misjonens tjeneste, og alle andre nordmenn som i dag befinner seg utenfor landets grenser.

Jeg sender en spesiell hilsen og alle gode ønsker til Kong Olav og hans familie.

Til alle jeg har møtt gjennom kringkastings utenlandsprogram i dag:

Et godt og fredelig nytt år.